

BIULETYN OKOLICZNOŚCIOWY

30 LAT
SITPH
oraz KTIR

PIEKARY ŚL. GRUDZIEŃ 1984.

BIULETYN OKOLICZNOŚCIOWY

STOWARZYSZENIA INŻYNIERÓW TECHNIKÓW PRZEMYSŁU HUTNICZEGO

o r a z

KLUBU TECHNIKI I RACJONALIZACJI

przy

Zakładach Mechanicznych „Z A M E T” - ZAKŁAD Nr 2

w Piekarach Śląskich

Publikacja przeznaczona do użytku wewnętrznego

G r u d z i e ń - 1984 r o k

P R Z E D M O W A

Oddając w ręce czytelnika ten "OKOLICZNOŚCIOWY BIULETYN", chcemy nim uczcić 30 rocznicę powstania Koła Zakładowego Stowarzyszenia Naukowo - Technicznego jak również Klubu Techniki i Racjonalizacji przy Zakładzie Nr 2 w Piekarach Śląskich Zakładów Mechanicznych "Z A M E T".

Doniosłość tej rocznicy jest tym większa, że przypada w roku 40 - lecia Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Biuletyn ten przedstawia rozwój i dorobek SITPH i KTiR na tle rozwoju zakładu, który w okresie tych 30 lat przeobraził się z małego warsztatu w znaczący dla gospodarki narodowej zakład.

Pragniemy również przedstawić syntetyczny obraz rozwoju ruchu racjonalizatorskiego, jak również innych inicjatyw, między innymi popularyzację kultury technicznej wśród młodzieży szkolnej.

Naszym zamiarem nie było przedstawienie szczegółowej historii Zakładu Nr 2. Chcemy tylko przypomnieć w chronologicznej kolejności wydarzenia i osiągnięcia, które jak kamienie milowe znaczyły drogę rozwoju.

Mamy jednocześnie nadzieję, że wydawnictwo to pomoże nam kroczyć dalej drogą rozwoju technicznego i ekonomicznego, pobudzając nowe inicjatywy kolegów do dalszej twórczej działalności.

Osiągnięcia i sukcesy nie są wyłącznie naszą zasługą. Składa się na to trud i praca całej załogi nie tylko naszego Zakładu lecz załogi przedsiębiorstwa. Jesteśmy jednym z Zakładów "Z A M E T-u" przedsiębiorstwa, które w ostatnim 40 - leciu uzyskało dzięki swj działalności znaczącą pozycję jako producent maszyn i urządzeń hutniczych w kraju i zagranicą. Nie bez znaczenia jest fakt, że Zakład macierzysty w Tarnowskich Górach-Strzybnicy posiada już prawie 200 - letnią tradycję przemysłową, gdyż jego działalność datuje się od roku 1786, gdzie wówczas wybudowano hutę srebra i ołowiu. Tradycje te legły również u podstaw osiągnięć Zakładu Nr 2 w Piekarach Śląskich. Jest to więc osiągnięcie całego przedsiębiorstwa i skromna 30 - rocznica obchodzona w Zakładzie Nr 2 w Piekarach Śląskich, które jest wkładem z tę 200 - letnią tradycją.

Na tym miejscu Komitet Redakcyjny składa podziękowania Honorowemu Przewo-
dniczącemu Komitetu Organizacyjnego Dyrektorowi Zakładów Mechanicznych
"Z A M E T " mgr inż. Ryszardowi CIURAJOWI
Przewodniczącemu Komitetu Organizacyjnego Z-cy Dyrektora d/s Technicznych
dr inż. Antoniemu GIERLATA
Przewodniczącemu Koła Zakładowego S I T P H
mgr inż. Florianowi SZMIDTOWI
Przewodniczącemu Klubu Techniki i Racjonalizacji
mgr inż. BERNARDOWI LISZKA

KOMITET ORGANIZACYJNY

Piekary Śląskie, grudzień 1984 r.

S P I S T R E Ś C I

1. Rys historyczny Zakładu Nr 2 w Piekarach Śląskich Zakładów Mechanicznych " Z A M E T " 7
2. Osiągnięcia w twórczości wynalazczej pracowników Zakładu Nr 2 w Piekarach Śląskich na przestrzeni 30 lat istnienia Klubu Techniki i Racjonalizacji. 18
3. Wynalczczość pracownicza najtańszą formą wprowadzenia postępu technicznego 30
4. Działalność Koła Zakładowego Stowarzyszenia Inżynierów Techników Przemysłu Hutniczego przy Zakładzie Mechanicznym " Z A M E T " 36
5. Eksperyment pedagogiczny z wychowaniem technicznym prowadzony przy udziale Zakładu Nr 2 w Piekarach Śląskich Zakładów Mechanicznych "ZAMET" 43

RYS HISTORYCZNY ZAKŁADU NR 2
W PIEKARACH ŚLĄSKICH
ZAKŁADÓW MECHANICZNYCH " Z A M E T "

Zakład Nr 2 ZM "ZAMET" w Piekarach Śląskich mieści się na terenie byłego prywatnego Zakładu Tokarsko - Odlewniczego "Braci Schrama i Ska". Obiekt zlokalizowany został na terenie byłej płuczki "Wilhelmina". Powierzchnia obiektu wybudowanego we wrześniu 1937 jako Zakład Tokarsko - Odlewniczy wynosiła 200 m². Wyposażenie Zakładu składało się z 11 tokarek, strugarki poprzecznej i szlifierki stojakowej. Warsztat odlewniczy wyposażony był w piec z trzema tyglami do odlewania metali kolorowych. Produkcją zakładu były: zawory przełotowe, wentyle, łączniki, łożyska ślizgowe oraz armatura wodno - parowa. Załoga liczyła 17 pracowników i z tym stanem zatrudnienia oraz wyposażenia Zakład pracował do sierpnia 1945r. W pierwszym roku wyzwolenia Piekar Śląskich przez Armię Radziecką i Odrodzone Wojsko Polskie, następuje nowy rozdział w rozwoju Zakładu.

W 1945 roku Zakład "Braci Schrama i Ska" zostaje przyjęty pod Zarząd Państwowy i otrzymał nazwę "Zakład Tokarski i Odlewnia Metali Kolorowych" dawniej Bracia Schrama - Zarząd Państwowy. Organizacyjnie zakład podlegał Dyrekcji Metalowego i Elektrycznego Przemysłu Miejscowego w Katowicach oraz Centralnemu Urzędowi Drobnej Wytwórczości w Warszawie.

W 1948 roku Zakład został upaństwowiony i otrzymuje nazwę OM-11 -Państwowy Zakład Mechaniczny i Odlewnia Metali Kolorowych w Piekarach Śląskich. Zatrudnienie wzrosło w tym czasie do 35 pracowników. Wyposażenie obiektu i rodzaj produkcji pozostał bez zmian jak w latach poprzednich. W latach następnych zatrudnienie wzrosło do 57 pracowników.

W ramach działalności inwestycyjnej ówczesnej jednostki nadrzędnej, powiększono park obrabiarek o 4 tokarki oraz jedną pilę ramową. Równocześnie powierzchnia zakładu wzrosła o 1000 m².

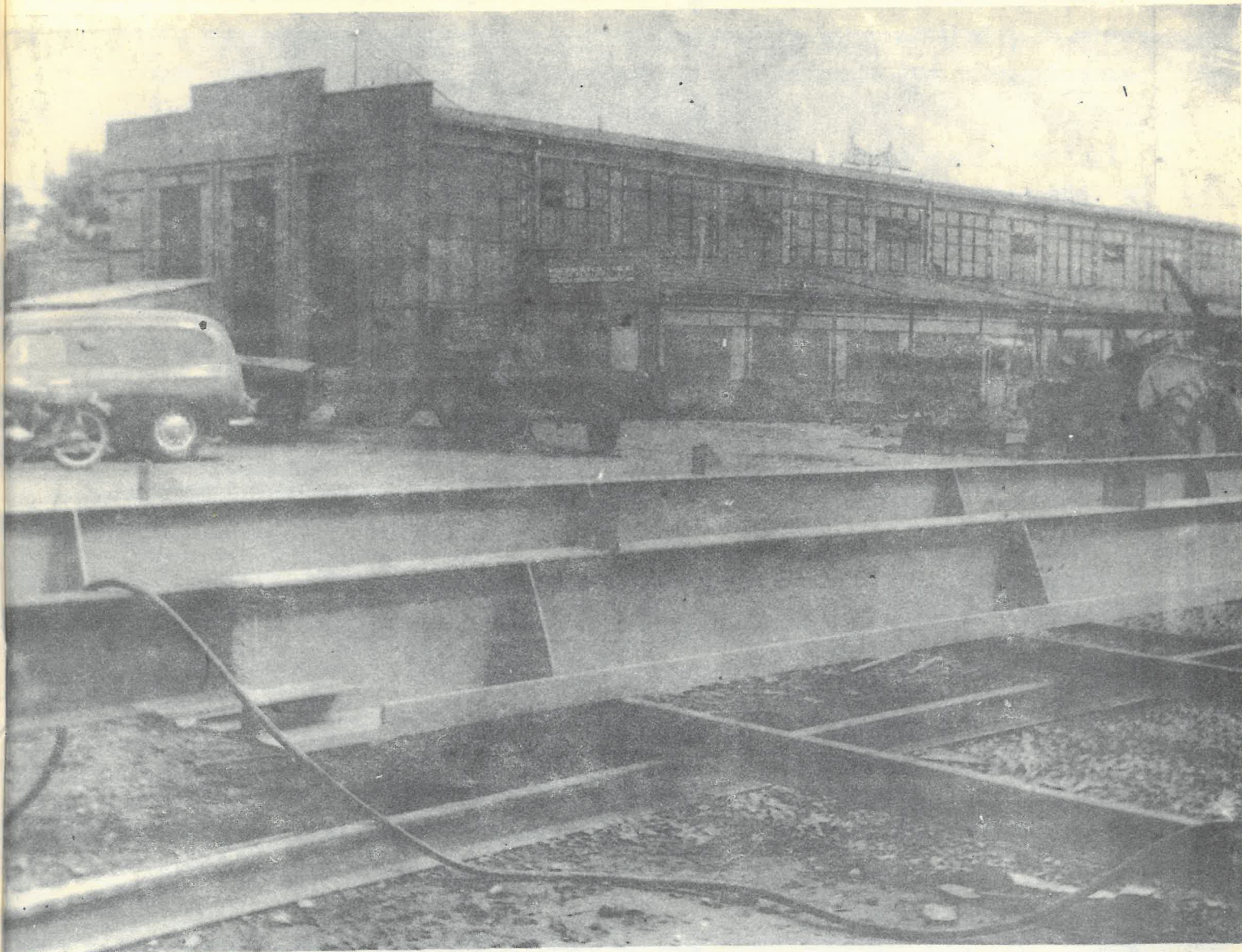
Z dniem 01 kwietnia 1951 roku Zakład zostaje oddany pod Zarząd Wojewódzkiego Przemysłu Terenowego w Katowicach otrzymując nową nazwę "MK-9-Państwowe Zakłady Mechaniczne w Piekarach Śląskich". Zatrudnienie wzrosło do 86 pracowników. Park maszynowy pozostał bez zmian. Na polecenie jednostki nadrzędnej została wstrzymana produkcja odlewów z metali kolorowych. W wyniku tego Zakład zmienił asortyment produkcji i wykonywał dla Zjednoczenia Przemysłu Metali Nieżelaznych transportery, drobną konstrukcję, części do transporterów oraz kolejek łańcuchowych.

W marcu 1953r. nastąpiła intensywna rozbudowa zakładu. W tym właśnie okresie nastąpiło przejście od Zarządu Przemysłu Terenowego istniejących obiektów przemysłowych byłego Przedsiębiorstwa Tarnogórskich Zakładów Terenowych Cen-

tralny Zarząd Kopalnictwa Rud Nieżelaznych. Zatrudnienie wynosiło wówczas 225 osób. W okresie od marca 1953 roku do 1.01.1954 roku zakład podlegał administracyjnie Przedsiębiorstwu Remontowo - Montażowemu we Wrocławiu / REM 1/, które przystąpiło do wstępnego opracowania rozbudowy zakładu. W międzyczasie były Centralny Zarząd Kopalnictwa Rud Nieżelaznych na skutek stale rosnących potrzeb swych jednostek, postanowił wyodrębnić Zakład jako samodzielny pod względem usług remontowo - mechanicznych i nadał mu nazwę "Warsztaty Mechaniczno - Remontowe Kopalnictwa Rud Nieżelaznych", przy czym z powodu zróżnicowanego profilu produkcji w stosunku do REM-1 Wrocław, przyjęto skrót pod nazwę "R E M 2". Działalność Zakładu z nową nazwą zaczyna się od stycznia 1954 roku i początkowo spoczywa na personelu kierowniczym byłego Przedsiębiorstwa Zakładów Terenowych, który przy udziale Centralnego Zarządu Kopalnictwa Rud Nieżelaznych rozpoczął żmudną pracę nad rozbudową zakładu i zwiększeniem produkcji. Rozbudowę Zakładu zapoczątkowano w kwietniu 1954 roku.

W okresie od 1.01.1955 roku wybudowano: podstację 315 KVA, obecny budynek administracyjny, odlewnię z formiarnią z żeliwiakiem ϕ 500 mm, drewniany budynek dla nowo instalowanych obrabiarek, budynek dziurkarki wraz z montażem istniejącej dziurkarki przeniesionej z Bykowiny oraz rozpoczęto prace związane z budową nowej hali obróbki mechanicznej. Do końca 1955 roku oddano budynek, gdzie zlokalizowano wszystkie obrabiarki wydziału mechanicznego. Wybudowano w stanie surowym halę działu mechanicznego, gdzie częściowo na okres zimowy 1955/56 znalazły pomieszczenie niektóre brygady wydziału konstrukcyjnego. Wybudowano również parkany betonowe i prowizoryczne magazyny oraz zainstalowano 20 numerową centralę telefoniczną.

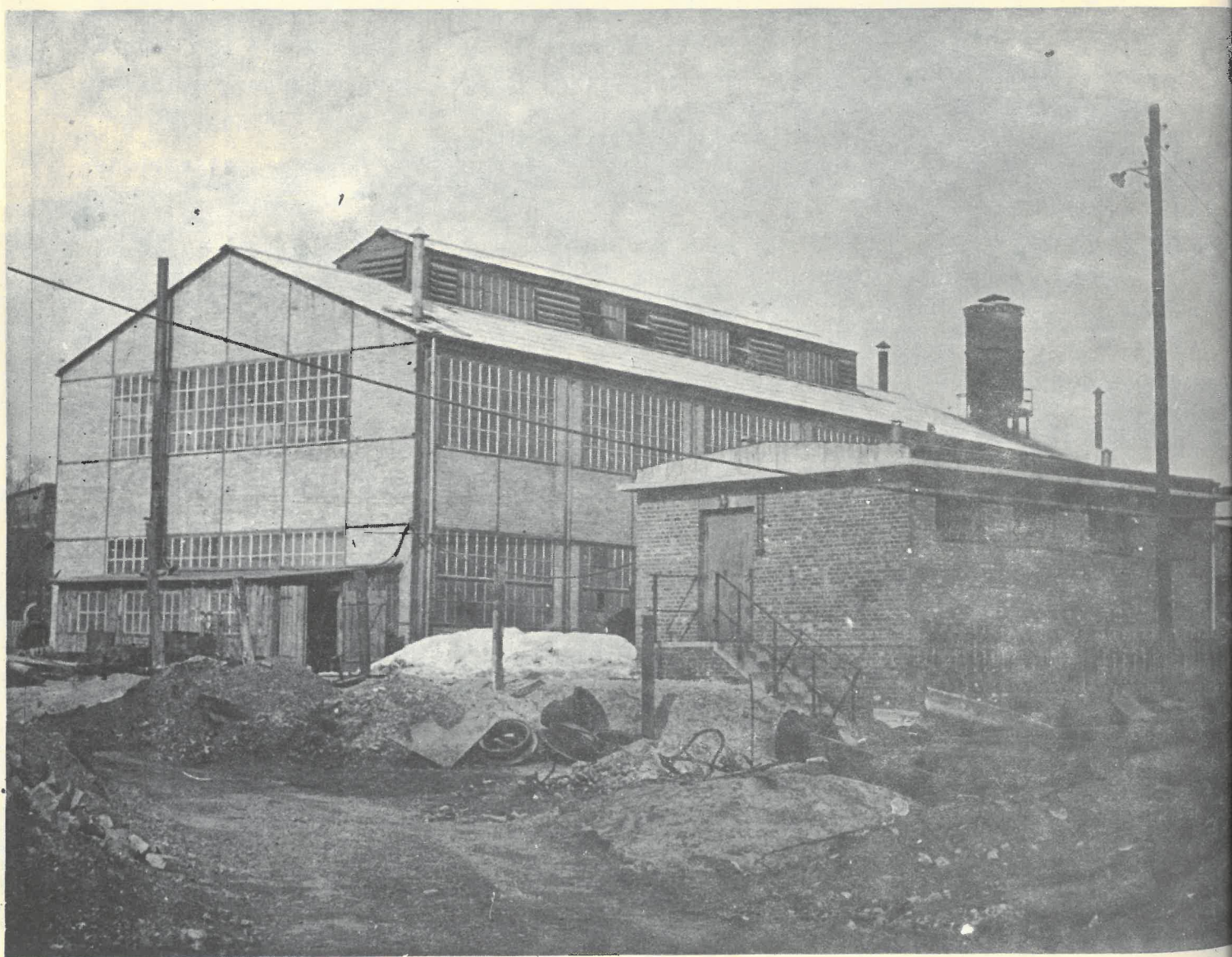
W latach od 1.01.1956 do 30.12.1957 roku następuje dalsza rozbudowa zakładu, uwzględniająca w poważnym stopniu poprawę warunków pracy załogi. W okresie tym oddano do eksploatacji wyposażoną w maszyny halę obróbki mechanicznej, prowizoryczną kotłownię, sieć centralnego ogrzewania, sieć elektryczną, budynek dziurkarki, dokonano adaptacji starego warsztatu na szatnię i umywalnię dla 216 pracowników.

Hala obróbki skrawania z lat 1955 - 1956.

W sierpniu 1957 roku rozpoczęto budowę domu mieszkalnego dla 18 rodzin członków załogi. Produkcja globalna wzrasta prawie 2,5 - krotnie względem roku 1955 i prawie 7 - krotnie względem roku 1953 przy tylko 2,4 krotnym wzroście zatrudnienia w stosunku do 1953 roku.

Na przestrzeni 1958 roku rozbudowa Zakładu poszła w dwóch zasadniczych kierunkach tj. w kierunku uzupełnienia istniejących obiektów przemysłowych w potrzebny sprzęt, urządzenia oraz wyposażenia Zakładu w środki transportowe i maszyny. W tym okresie ukończono i oddano do eksploatacji budynek mieszkalny oraz rozpoczęto budowę nowej Odlewni, przeprowadzono niwelację terenu i opracowano dokumentację dalszej rozbudowy Zakładu. Zatrudnienie w 1958 roku wynosiło prawie 630 pracowników w tym 95 pracowników umysłowych.

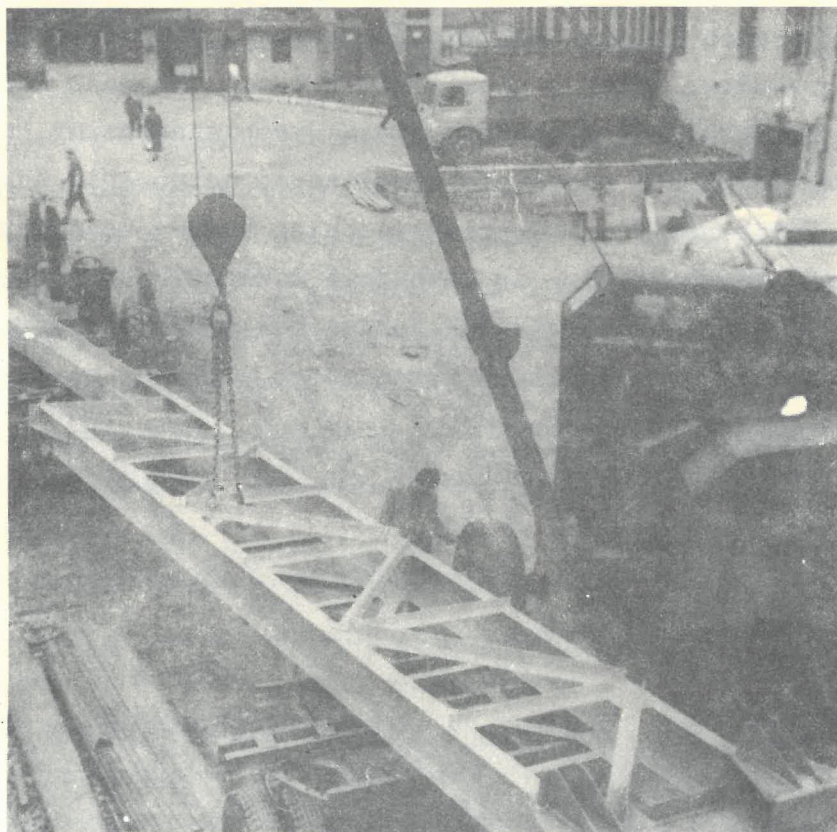
Hala Odlewni oraz magazyn paliw i smarów w budowie.

Od roku 1959 Dyrekcja Zakładu / REM 2 / w porozumieniu z Dyrekcją Liceum Ogólnokształcącego w Piekarach Śląskich umożliwia młodzieży korzystanie ze środków technicznych, materiałów i narzędzi w ramach programu wychowania technicznego.

Zarządzeniem Ministra Przemysłu Ciężkiego Nr 31 z dnia 6.03.1961r. i Zarządzeniem Generalnego Dyrektora Zjednoczenia Górniczo - Hutniczego Metali Nieżelaznych z dnia 17.04.1961 roku następuje połączenie Zakładz REM 2 z Zakładem Budowy i Montażu Urządzeń Hutniczych w Strzybnicy. W wyniku tegoż połączenia powstaje wielozakładowe przedsiębiorstwo pod nazwą "Zakłady Mechaniczne Przemysłu Metali Nieżelaznych "Z A M E T" w Strzybnicy.

W dalszych latach następuje intensywny rozwój całego już połączonego przedsiębiorstwa. Inwestycje obejmują rozbudowę przede wszystkim bazę produkcyjną poprzez zakup nowych obrabiarek i maszyn, adaptuje się i rozbudowuje stare budynki i hale, organizuje się transport i administrację, dostosowaną do zarządzania przedsiębiorstwem wielozakładowym.

W 1961 roku w okresie wielkich przemian w sferze produkcji, administracji, rozwój nie omija Zakładu Nr 2. W tym czasie oddany został do użytku magazyn główny, łaźnia i szatnia, kotłownia, laboratorium, Odlewnia Żeliwa, wybudowano część dróg i placów oraz rozpoczęto budowę hali Montażu Ciężkiego.

Widok Zakładu z lat 1961 / 1965.

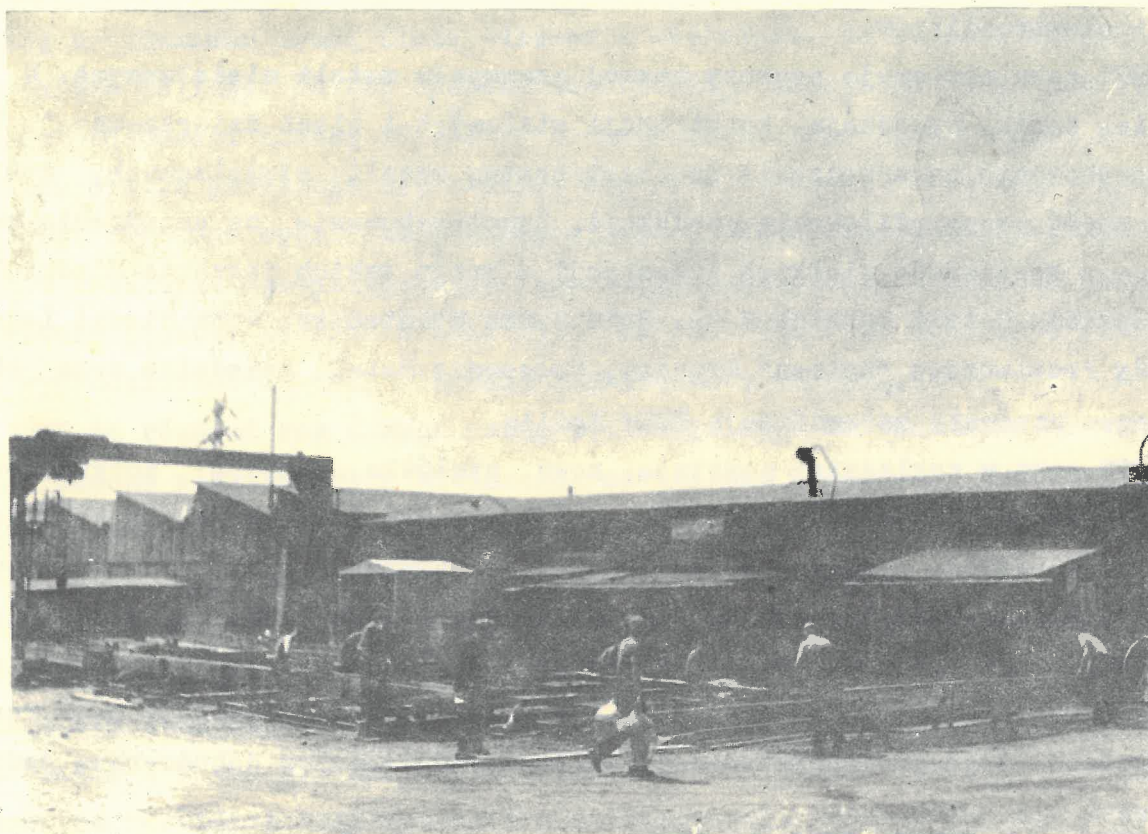
Do 1966 roku powołano i wyposażono nowoczesnie Warsztat Szkolny, umożliwiając naukę zawodu przyszłych kadr rzemieślniczych i wysoko wyspecjalizowanych fachowców w połączeniu z działalnością dydaktyczną Międzyzakładowej Szkoły Zawodowej w Brzezinach Śląskich. Wyposażenie warsztatu obejmuje środki wytwórczości technicznej tj. tokarki, strugarkę i wiertarkę. Równocześnie wydzielone zostały stanowiska ślusarskie i w halach produkcyjnych dostosowane do nauki zawodu.

W roku 1964 oddział budowy prototypów podporządkowany wydziałowi budowy prototypów w Zakładzie Nr 1. Oddział ten zatrudnia początkowo 14 pracowników produkcyjnych oraz 2 umysłowych. Zapleczem w zakresie zabezpieczenia prototypowni w dokumentację jest Zakładowe Biuro Konstrukcyjne.

Na przestrzeni lat 1965 - 67 wykonano w tym oddziale następujące unikalne urządzenia prototypowe nie produkowane dotąd w kraju:

1. podklejarka do folii,
2. kołowroty zgarniakowe 2 i 3 bębnowe,
3. piec przepychowy do spiekania wyrobów z proszku metali,
4. rozcinarka do kabli wraz z prostarką i nożycą bębnową,
5. instalacja do koncentratu Cu,
6. urządzenie do wdmuchiwania dodatków siarkonośnych do pieca szybowego.

Mimo, iż w następnych latach Zakłady Mechaniczne "ZAMET" intensywnie się rozbudowują, rozbudowa tylko w niewielkim stopniu obejmuje Zakład Nr 2 w Piekarach Śl. Na przeszkodzie rozbudowy stoją wyrobiska, hałdy, szkody górnicze. W dodatku mimo starań nie udaje się zrealizować połączenia Zakładu z miejscową stacją P K P Piekary Śl. - Szarlej poprzez budowę bocznicy kolejowej. Te właśnie czynniki zdecydowały, że rozbudowa Zakładu Nr 2 postępować tak wolno. Mimo tych niekorzystnych zjawisk zakład był modernizowany. Powstaje nowa hala Montażu Ciężkiego i Warsztatu Remontowego Głównego Mechanika i Energetyka oraz hala dziurkarki.

Zmodernizowano głównie drogi przez położenie utwardzonych nawierzchni a Odlewnię wyposażono w oczyszczalnię odlewów. Częściowo zostaje zmodernizowany park maszynowy drogą zakupu nowocześniejszych i bardziej wydajnych maszyn.

Decyzją Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 15.06.1967r. w przedsiębiorstwie zostaje utworzony odrębny Zakład Produkcji Doświadczalnej. W konsekwencji zachodzi potrzeba zwiększenia powierzchni produkcyjnej istniejącej już prototypowni zlokalizowanej w wydzielonej części budynku magazynu głównego. Dobudowano nową halę, która tworzyła z magazynem głównym jeden architektoniczny ciąg. Budowę ukończono w ciągu jednego roku a zwiększona w ten sposób powierzchnia produkcyjna, umożliwi realizację samodzielnego programu doświadczalnego w zakresie montażu, rozruchu, ekspertyz i badań wykonanych prototypów.

Do najważniejszych urządzeń prototypowych zbudowanych w tym okresie należy zaliczyć :

- pilę tarczową do wlewków,
- podklejarka do folii aluminiowej,
- półautomatyczna piła do cięcia wlewków,
- rozcinarka do kabli umożliwiająca odzysk miedzi i ołowiu,
- półautomat do skórowania wlewków typ PSW - 32.

W produkcji podstawowej zakładu tego okresu wymienić należy opanowanie produkcji elektrofiltrów.

W 1971 roku następuje szybszy rozwój przemysłu metali nieżelaznych. W zakładzie zanika produkcja konstrukcji stalowych i blach dziurkowanych. Duże zapotrzebowanie na urządzenia do przetwórstwa metali nieżelaznych, dyktują konieczność przeprofilowania produkcji. Zapotrzebowania na urządzenia związane są z realizacją wielkich inwestycji w kraju takich jak: Huta Miedzi Głogów, Zakłady Metali Lekkich Kęty, Huta Cynku Miasteczko, Huta Miedzi Legnica, Zakłady Przetwórcze "Hutmen" Wrocław, Walcownia Metali Dziedzice oraz objęta programem rządowym modernizacja Huty Będzin.

W 1972 roku w zakładzie powstaje nowa stołówka, w której zorganizowano działalność gastronomiczną i handlową. W tym samym roku Warsztaty Szkolne zostają przeniesione z ciasnych pomieszczeń adoptowanej łaźni, do nowo wybudowanego pawilonu z zapleczem socjalnym i wydawalnią narzędzi. Polepsza się wyposażenie Warsztatu w narzędzia, obrabiarki i funkcjonalniej urządzone stanowiska ślusarskie. Liczba uczniów w tym roku wzrasta już do 107 osób. Ponadto w latach tych zmodernizowano istniejącą łaźnię przez dobudowanie jednego piętra.

W 1973 roku profil produkcji nie ulega zmianie. Z nowszych urządzeń zostaje rozpoczęta produkcja maszyn flotacyjnych IZ-32A i IZ-5 ZPA. Rosnące wymagania jakościowe zmuszają zakład do lepszego zabezpieczenia antykorozyjnego produkowanych elementów. Powstaje więc nowa piaskownia. Dużym sukcesem w sferze możliwości technicznych i organizacyjnych Zakładu Nr 2 było wdrożenie do produkcji wielkich maszyn flotacyjnych typu "DENWER" o nazwie IZ-12 i pojemności komór 12 m^3 z automatyczną regulacją przepływu powietrza. Maszyny tego typu były sprowadzone w tym czasie z zagranicy.

Opracowana w krótkim czasie w Zakładowym Biurze Konstrukcyjnym dokumentacja pozwoliła wykonać jeden egzemplarz maszyny już w 1974r. Maszyny flotacyjne IZ-12 produkcji naszego zakładu, w opinii ekspertów, tak krajowych jak i zagranicznych były uznane jako lepsze i trwalsze od amerykańskich typu DENWER i tańsze w eksploatacji ze względu na niższe zużycie energii elektrycznej. W tym samym okresie przeprofilowaniu uległa produkcja wydziału Odlewni Żelaza. Zrezygnowano z wykonawstwa tradycyjnych odlewów i wdrożono nową produkcję mielników. W tym samym okresie zrezygnowano całkowicie z produkcji blach dziurkowanych. Przeniesiono również kuźnię, najpierw z prymitywnego pomieszczenia z blach do wydzielonej części hali dziurkarni a następnie po roku czasu do nowo wybudowanej dobudówki hali Odlewni.

W 1975 roku prowadzone są dalsze prace nad wdrożeniem produkcji mielników. W wyniku tych prac produkcja Odlewni w porównaniu z 1973 rokiem wzrosła aż

ośmiokrotnie. Wychodząc naprzeciw zaspokojeniu potrzeb odbiorców, w dwa lata później uruchomiono drugą linię odlewania mielników. Do sukcesu Zakładu Nr 2 tego okresu zaliczyć należy opanowanie produkcji maszyn flotacyjnych typu IZ-30 o pojemności komory 30 m³. Są to największe tego typu maszyny na świecie. Równolegle produkuje się maszyny typu PM-14, PM-17. Produkcja tych maszyn jest ogromnym wysiłkiem organizacyjnym i technicznym, gdyż wymaga wykonania w zakładzie skomplikowanych form do wulkanizowania wykładzin gumowych. Wybudowano stanowisko prób w hali byłej dziurkarni. Poza maszynami flotacyjnymi wyprodukowano wówczas pierwszą brykieciarkę walcową.

Rok 1975 to również rok dużych osiągnięć socjalnych Zakładu Nr 2. W tym roku został oddany pierwszy blok mieszkalny na Osiedlu Wieczorka, budowany z funduszu mieszkaniowego. W późniejszych latach bloków takich wybudowano jeszcze sześć, zabezpieczając potrzeby mieszkaniowe załogi prawie w 90 %.

W tym samym roku 1975 wprowadzają się do swoich domków jednorodzinnych pracownicy, którzy zdecydowali się na budowę indywidualną w ramach działającego Społecznego Komitetu Budowy Domków Jednorodzinnych przy Zakładach Mechanicznych "ZAMET". W okresie tym w przedsiębiorstwie "ZAMET" realizuje na szero - ki program rozbudowy bazy socjalno - rekreacyjnej. Rozwijają się wcześniej powstałe ośrodki wczasowe jak: Świnoujście i Turawa. Ponadto w Ośrodku Wczasów Niedzielnym w Pniowcu budują swoje domki campingowe niektórzy nasi pracownicy. Zakład Nr 2 buduje również trzy domki campingowe, organizując w nich turnusy wczasowe dla własnych pracowników i ich rodzin.

Następne lata to przede wszystkim dynamiczny wzrost produkcji maszyn i urządzeń technologicznych. Wygranie przez przedsiębiorstwo drogą przetargu oferty eksportowej na 5 sztuk pras walcowych do brykietów, otwiera przed zakładem perspektywę eksportu do ZSRR. Jest to efekt stale wzrastającej rangi zakładu, który liczy się w kraju jako producent maszyn i urządzeń o specjalistycznym przeznaczeniu. Produkcja takich urządzeń jak prasy walcowe o ciężarze 38 ton.

W roku 1977 opanowano produkcję pustaczarek hydraulicznych dla rozwijającego się przemysłu materiałów budowlanych, pozwalały one zmechanizować produkcję pustaków. W tym samym roku zakład zostaje wyposażony w pierwsze obrabiarki numerycznie sterowane. Był to niewątpliwie skok w nowoczesność choć celowość zakupu tego rodzaju nowoczesnych obrabiarek w naszych specyficznych warunkach, była często kwestionowana. Przełamanie tradycji, postanowienie unowocześnienia w zakresie programowanej obróbki serii detali były niewątpliwym sukcesem organizacyjnym Zakładu Nr 2.

W zakresie osiągnięć socjalnych najważniejszym przedsięwzięciem była budowa Klubu NOT-u zainicjowana jeszcze w 1976 roku. Realizacja tego przedsięwzięcia polegała na wykończeniu przeprojektowanego i powiększonego domku jedno-

rodzinnego, jednego z czterech budowanych i nie wykończonych jako mieszkania słuźbowe.

Ważnym momentem dla rozwoju Zakładu jest kolejna dostawa obrabiarek numerycznie sterowanych. Pociąga to za sobą konieczność zreorganizowania bazy produkcyjnej Zakładu. Oddział Zakładu Produkcji Doświadczalnej zostaje przeniesiony do byłej hali dziurkarni, natomiast 8 nowych tokarek oraz 2 frezarki zostają zainstalowane w przebudowanej hali za magazynem głównym. Dla zachowania ciągu technologicznego zainstalowano dwie piły, tokarkę konwencjonalną i nakiełczarkę. Na wydziale Montażu Lekkiego w wydzielonej części, gdzie pracuje już karuzelówka sterowana numerycznie, instaluje się jeszcze 2 wytaczarki. Zostaje zorganizowane zaplecze całego oddziału w postaci biur dla technologów, programistów i elektroników. Zorganizowany i przeniesiony do hali byłej dziurkarni oddział Zakładu Produkcji Doświadczalnej rozpoczyna seryjną produkcję wysięgników dla samojezdnych maszyn górniczych budowanych w Zakładzie Nr 4 w Rudzie Śląskiej.

Rok 1979 nie przynosi większych zmian w sferze produkcji podstawowej. W roku 1979 wskutek likwidacji Zakładu Produkcji Doświadczalnej, halę byłej dziurkarni oddaje się do dyspozycji nowotworzonego Wydziału Produkcji Narzędzi. Produkcję rozpoczęto w dniu 12.5.1979r. w kooperacji z oddziałem maszyn numerycznie sterowanych. W 1979 roku rozpoczęto budowę pawilonu mieszczącego biura wydziału przy rok wcześniej wybudowanych wiatach magazynowych. Obecnie Oddział Produkcji Narzędzi produkuje trzy typy narzędzi: narzędzia ustawiająco - mocujące, narzędzia skrawające i narzędzia mocujące. Do niewątpliwych sukcesów oddziału należałoby zaliczyć opanowanie produkcji antyimportowej, która obejmuje 40 % całej wytwórczości. Oddział zatrudnia 28 ludzi i zabezpiecza w produkowany asortyment oprócz naszych zakładów, 40 innych odbiorców z całego kraju.

W latach 1980 - 1984 zaczyna narastać problem dekapitalizacji obrabiarek i wyposażenia technicznego. Zakup nowych maszyn w ramach inwestycji jest ograniczony. W tym czasie zostały zakupione tylko:

- wypalarka zainstalowana w hali Montażu Ciężkiego,
- wytaczarka średnia,
- karuzelówka typu SKJ - 800.

Obydwie obrabiarki zainstalowano w hali Obróbki Wiórowej. Polepszyło się znacznie w ostatnich latach wyposażenie Wydziału Montażu.

W 1982 roku ukończono wiaty magazynowe o powierzchni 1080 m², w całości przeznaczając je na potrzeby Zespołu Magazynów. Obiekt ten rozwiązał w znacznym stopniu problemy magazynowe, które nabrzmiewały latami ze względu na nieinwestowanie w tym dziale od 1961 roku.

Nie załatwia to całkowicie sprawy Magazynów w Zakładzie Nr 2, które nadal pracują w prymitywnych i ciężkich warunkach. To też w planie perspektywicznym rozwoju Zakładu na najbliższe lata przewiduje się budowę nowych magazynów, które obecnie są w stadium projektowania. Przewiduje się budowę Magazynu Głównego dwukondygnacyjnego o powierzchni około 2.000 m², wyposażonego w suwnicę, pomieszczenia biurowe i sanitarne łącznie z łazienką i szatnią. Ponadto powstanie jeden scentalizowany magazyn stali wyposażony w suwnicę bramową o rozpiętości 25 m i udźwigu Q=10 ton, zamknięte boksy magazynowe do przechowywania materiałów cienkościennych i lekkich. Przewiduje się budowę dwóch krajalni do blach i profili, celem racjonalnego i oszczędnego wykorzystania materiałów. Przewiduje się również ogrodzenie całego Zakładu.

Ten poważny program inwestycyjny, pierwszy w przedsiębiorstwie po latach zamtowania gospodarczego wskazuje, że zaczynamy przewyżczać okres stagnacji. Rozpoczęcie wyżej wspomnianych robót przewiduje się już w 1985 roku.

Tak w ogólnym i skrótowym zarysie przedstawia się historia Zakładu Nr 2 w Piekarach Śląskich. Historię tworzą zawsze ludzie i od nich zależy, czy w zbiorowym wysiłku, w codziennym trudzie w twórczej pracy wykorzystamy wszystkie możliwości i szanse, wszystkie nasze umiejętności dla dobra nas samych i społeczeństwa. Patrząc wstecz na dokonania możemy bez przesady stwierdzić, że w ogólnym dziele budowy nowoczesnej i uprzemysłowionej Ludowej Ojczyzny, jest częśćka nas samych. To co zostało stworzone służy Ojczyźnie i ludziom, pomnaża narodowy dorobek.

Nie wymieniono żadnych nazwisk. Trudno byłoby po latach obiektywnie ważyć zasługi i wyróżnienia. To co zostało dokonane i to co w przyszłości jeszcze zostanie stworzone, było i będzie dziełem ludzi pracowitych, ofiarnych, angażujących się w pracy swoją rzetelną wiedzę i talent, ludzi, których ambicją jest dobre imię Zakładu, z którym związali swój los na dobre i złe.

OSIĄGNIĘCIA W TWÓRCZOŚCI WYNAŁAZCZEJ
PRACOWNIKÓW ZAKŁADU NR 2 W PIEKARACH ŚLĄSKICH

NA PRZESTRZENI 30 LAT ISTNIENIA
KLUBU TECHNIKI I RACJONALIZACJI

Jednym z warunków postępu technicznego w Zakładzie Nr 2 jest właściwe podejście do ruchu racjonalizatorskiego w najszerzym tego słowa znaczeniu.

Początki racjonalizacji w naszym Zakładzie datuje się od roku 1954. W tym okresie najważniejszym problemem technicznym była sprawa uruchomienia dziurkarki blach, która wymagała generalnego remontu. Przeprowadzając remont okazało się, że siedzenia łożysk wału głównego są wybite. Wynikła konieczność przetoczenia dwóch otworów leżących na wspólnej osi rozstawionych w odległości 2400 mm. W tej trudnej sytuacji i skromnych warunkach technicznych rozwiązanie znaleźli dwaj pracownicy naszego Zakładu Ob. Emil LECH i Ob. Julian WYDERKA, zgłaszając wniosek wynalazczy wykonania przyrządu do przetoczenia tych otworów. W wyniku zastosowania powyższego przyrządu stało się możliwym uruchomienie dziurkarki szybciej niż wykonanie tej pracy na zewnątrz. Uzyskano poważne oszczędności i skrócenie czasu remontu.

W roku 1955 zostało zgłoszonych 35 wniosków racjonalizatorskich. Do znaczących z tego okresu zaliczyć można wnioski :

1. Ob. Józefa SZAFRAŃCA, dotyczący zmiany wykonania wózków typu - "Talbot" dotychczas nitowanych na spawane.
2. Ob. Tadeusza GIZY, dotyczący gięcia widełek do rozjazdów pod prasę na zimno.

W roku 1956 zostało zgłoszonych 31 wniosków racjonalizatorskich. Do najlepszych z nich zaliczamy :

1. Ob. Konrada BROLA i Tadeusza GIZY pt. "Zwijanie sprężyny do młotków pneumatycznych". Pomysł ich przyczynił się do skrócenia czasu wykonania jednej sprężyny oraz do poprawienia jakości produkcji.
2. Ob. Alojzego MZYKA, usprawniający skrzynki przelewowe maszyn flotacyjnych typu Bista.

1957 roku zostaje zgłoszonych 14 wniosków racjonalizatorskich.

Do najlepszych pomysłów z tego okresu można zaliczyć projekt Ob. Stanisława FLAKA pt. "Przyrząd i matryca do produkcji narożników okiennych, z wymiennymi nożami i stemplami". Pomysł ten przyczynił się do rozwoju produkcji ubocznej w naszym Zakładzie.

W 1958 roku został zgłoszony projekt Ob. Piotra JURCZYSZYNA pt. " Wytaczanie cylindrów długich na tokarce. Projekt ten przyczynił się do rozszerzenia asortymentu produkowanych wyrobów oraz umożliwił produkcję elementów dotychczas nieprodukowanych.

I tak w latach następnych do najważniejszych wniosków można zaliczyć :

W roku 1959

- Opracowanie konstrukcji oprawki do mocowania półfabrykatów ze stali szybko tnącej w formie przesuwnej przycinaka.

A utor : Bernard LAPOK

- Opracowanie technologii odginania blach pasów górnego i dolnego w blachownicach.

Autorzy : Konstanty BABEL

Emanuel Kubala

Ryszard SZOPA

W roku 1960

- Opracowanie konstrukcji uniwersalnego przyrządu do gięcia piór przenośników ślimakowych.

Autorzy : Józef STRZELCZYK

Henryk HOCAJLUK

- Zmiana konstrukcji sprzęgła do dźwigu "Październik".

Autor : Tadeusz JUNGA

W roku 1961

- Opracowanie konstrukcji tarczy podziałowej do stołu obrotowego.

Autor : Piotr JURCZYSZYN

- Opracowanie technologii formowania i odlewania pierścieni labiryntowych w stos.

Autor : Hubert ZIAJA

W roku 1962

- Poszerzenie zakresu rzeczowego dokumentacji inwestycyjnej na kanał centralnego ogrzewania.

Autorzy : Stefan KIEL

Zygmunt STRASZAK

- Opracowanie konstrukcji przyrządu do wytaczania powierzchni kulistych z wykorzystaniem wytaczarki

Autor : Alojzy MZYK

Przyrząd znalazł zastosowanie przy produkcji łożysk kulistych i w pełni potwierdza swoją przydatność w tym zakresie. Oprzyrządowanie może zostać zaliczone do znaczących rozwiązań konstrukcyjnych.

W roku 1963

- Zaniechanie budowy zbiornika przeciwpożarowego poprzez wykorzystanie podziemnego zbiornika istniejącego i spełniającego takie wymagania.

Autorzy : Emil LECH

Wilhelm KOŁODZIEJ

- Zastosowanie przekładni łańcuchowej przy zasuwach kotłowych.

Autor : Emil LECH

W roku 1964

- Opracowanie przyrządu do nacinania gwintu z wykorzystaniem wytaczarki.

Autor : Joachim WIDAWSKI

- Opracowanie konstrukcji przyrządu do gięcia szyn prądowych.

Autorzy : Alojzy MZYK

Piotr JURCZYSZYN

inż. Edmund MUSIALIK

W roku 1965

- Opracowanie konstrukcji i technologii oprzyrządowania do szlifowania bębnow ϕ 1800 x 1000 dla podklejarki folii na wytaczarce.

Autorzy : Alojzy MZYK

Piotr JURCZYSZYN

inż. Edmund MUSIALIK

W roku 1966

- Opracowanie konstrukcji technologii specjalnych rozwiertaków nastawnych do obróbki wykańczającej ϕ 205 i ϕ 325.

Autorzy : Jan KOŁODZIEJCZYK
 Eryk BOCZEK
 Joachim WIDAWSKI

- Adaptacja zużytej frezarki typ FU1 na urządzenie do hartowania powierzchniowego o średnicy ϕ 50 - 1000 mm oraz wdrożenie hartowania powierzchniowego do praktyki warsztatowej.

Autorzy : Bronisław BEHR
 Piotr JURCZYSZYN
 Wilhelm DZIONSKO

Efekty: możliwość podjęcia nowego asortymentu produkcji maszyn i urządzeń o bardziej skomplikowanej technologii.

W roku 1967

- Opracowanie technologii i oprzyrządowania do kalibrowania wałków walcarki sześciogłowicowej do drutu.

Autorzy : mgr inż. Bernard MIŚ
 Piotr JURCZYSZYN
 Józef KUPNY

Uzyskano możliwość podjęcia produkcji krajowych urządzeń dla przetwórstwa metali nieżelaznych w warunkach ZM "ZAMET".

- Opracowanie konstrukcji i technologii oprzyrządowania i narzędzi do produkcji pierścieni formujących do brykociarek.

Autorzy : mgr inż. Bernard MIŚ
 inż. Józef GRZONDZIEL
 Piotr JURCZYSZYN
 Józef KUPNY
 Paweł NOWAK

W roku 1968

- Opracowanie konstrukcji i technologii oprzyrządowania do ram przy wykonawstwie elektrofiltrów.

Autor : Alfred LUBOS

Uzyskano możliwość podjęcia nowego asortymentu produkcji.

W roku 1969

- Opracowanie konstrukcji i technologii urządzenia do wycinania uszczeltek.
Autorzy : inż. ORLIŃSKI
Piotr JURCZYSZYN
- Opracowanie sześciobutlowego zbieracza butli acetylenowych do automatu XCA2-1500.
Autorzy : Józef WIECZOREK
Tadeusz SUPERAT

W roku 1970

- Opracowanie konstrukcji i wdrożenie do eksploatacji olejowskazów na belkach tokarki karuzelowej produkcji RAFAMET.
Autor : Jan BIENIOK
- Opracowanie konstrukcji oprzyrządowania dostawczego do urządzenia hartowniczego celem obróbki cieplnej wałów powyżej 400 mm.
Autorzy : Wilhelm DZIONSKO
Bronisław BEHR
- Opracowanie systemu sygnalizacyjnego w formie awaryjnego wyłącznika silnika pompy tłoczącej kondensat.
Autorzy : Henryk WILCZEK
KOWOLIK
MYŚLIWCZYK

W roku 1971

- Opracowanie konstrukcji dwuczęściowego trzpienia frezarskiego do mocowania frezów kształtowych z przeznaczeniem do frezowania pierścieni formujących.
Autorzy : Jerzy MACHALICA
Sylwin KSIĄŻEK
- Opracowanie oprzyrządowania maszyn flotacyjnych IZ3 i IZ5 w elementy zamienne.
Autor : Alojzy MZYK

W roku 1972

- Opracowanie konstrukcji i wdrożenie do eksploatacji warsztatowej szlifierki suportowej do szlifowania płaszczyzn na frezarce bramowej.

Autorzy : Andrzej HADROSEK
Bernard BUJOCZEK

W roku 1973

- Opracowanie technologii montażu maszyn flotacyjnych IZ5 przez zastosowanie przyrządów i uchwytów.

Autorzy : Józef Strzelczyk
Henryk HOCAJLUK

- Opracowanie konstrukcji urządzenia do zmechanizowanego załadunku żeliwiaka.

Autorzy : Piotr WYSTRACH
Czesław NOWAK

W roku 1974

- Opracowanie technologii regeneracyjnej pękniętych szyn prądowych i przywrócenie sprawności użytkowej.

Autorzy : mgr inż. Józef NAWRAT
inż. Alfons WENGIEL
Edward WANDZIK

- Opracowanie konstrukcji przenośnego urządzenia odpylającego przy obróbce skrawaniem szyn grafitowych.

Autor : Jan BIENIOK

W roku 1975

- Opracowanie konstrukcyjne i technologicznego oprzyrządowania do toczenia kół na paski klinowe ϕ 1100 mm dla maszyn flotacyjnych typu "DENWER".

Autor : Rudolf MASEK

- Opracowanie konstrukcji i technologii urządzenia z przeznaczeniem do przeprowadzania prób technologicznych zestawów wirnikowych maszyn flotacyjnych IZ12 i DENWER.

Autorzy : mgr inż. Józef NAWRAT
Józef ZORYCHTA

W roku 1976

- Opracowanie konstrukcyjne i technologiczne urządzenia hydraulicznego do dogniatania powierzchni zewnętrznych wałów.

Autor : Artur DRZEMALA

- Opracowanie konstrukcyjne i technologiczne ulepszeń do maszyny rozlewniczej przeznaczonej do produkcji mielników.

Autorzy : inż. Czesław NOWAK

Karol BESLER

Jerzy ŚRÓDKA

W roku 1977

- Opracowanie konstrukcyjne i technologiczne sygnalizatora przepływu oleju dla walcarek.

Autor : Andrzej HADROSEK

- Opracowanie konstrukcyjne i technologiczne w formie wulkanizacyjnej poprzez zastąpienie konstrukcji spawanej nową konstrukcją skręcaną.

Autor : Jerzy SŁOTA

W roku 1978

- Opracowanie konstrukcji i technologii unikalnych łupków łańcucha.

Autorzy : Alojzy MZYK

Wilhelm DZIONSKO

- Opracowanie konstrukcji i technologii wykonania narzędzi z przeznaczeniem do wyposażenia obrabiarek numerycznie sterowanych.

Autorzy : mgr inż. BŁASZKIEWICZ

Piotr JURCZYSZYN

Stanisław KOZIOLEK

W roku 1979

- Opracowanie technologii obróbki segmentów do brykociarki.

Autorzy : inż. Barbara RAPOTA
inż. Edward WYRWICH
Antoni SKOWRONEK

- Przyrząd do obwiedniowego wykrawania otworów wielokątnych.

Autorzy : Piotr HERMAŃSKI
Piotr JURCZYSZYN
Stanisław KOZIOLEK

W roku 1980

- Opracowanie zmiany konstrukcyjnej frezów kształtowych ze skretnym ostrzem do frezowania pierścieni formujących.

Autorzy : Stanisław KOZIOLEK
Wiesław KRAWCZYK
Józef GAWRON

- Opracowanie konstrukcji przyrządu podziałowego z bezpośrednim podziałem do obróbki wytwarzanych narzędzi o przelocie wewnętrznym ϕ 103 mm.

Autorzy : Rudolf OCHMAN
Andrzej RABSZTYN
Jerzy PIECUCH

W roku 1981

- Zmiana konstrukcji i technologii wykonania frezów palcowych ϕ 18 + ϕ 63 mm o symbolu NFPc. Dotychczasowa konstrukcja ostrza ścinowego zastąpiona została ostrzem o kształcie zataczanym przy pomocy freza krążkowego - kształtowego.

Autorzy : Jerzy PIECUCH
Piotr Jurczyszyn
Rudolf OCHMAN
Andrzej RABSZTYN

- Opracowanie procesu technologicznego wykonania sprawdzianów stożkowych ISO 40, 45, 50, 60 oraz Metrycznych 80, 120 w warunkach technicznych Zakładu Nr 2 ZM "ZAMET".

Autorzy : Stanisław KOZIOLEK

Piotr JURCZYSZYN
Wiesław KRAWCZYK

W roku 1982

- Opracowanie konstrukcji na urządzenie podnoszące i manewrujące o ciężarze zawieszenia 1,5 tony.

Autor : Eugeniusz HANUSEK

- Opracowanie technologii regeneracji uchwytych hydraulicznych typu FORKARD i produkcję części zamiennych do ich naprawy.

Autorzy : Edward WANDZIK
inż. Paweł NOWAK

W roku 1983

- Wyeliminowanie soli hartowniczej z procesu obróbki cieplnej hartowania stali szybko tnącej i zastosowanie atmosfery ochronnej wytworzonej z mieszaniny ciekłych związków organicznych.

Autorzy : Piotr JURCZYSZYN
mgr inż. Mirosław KEPSKI

- Zmiana konstrukcji i technologii wykonania dragów do czerpaka.

Autor : Andrzej HADROSEK

W roku 1984

- Adaptacja pompy hydraulicznej PZ-16K w miejsce oryginalnej pompy KCD-200 o specjalnej konstrukcji do obrabiarki numerycznie sterowanej.

Autorzy : Jan BIENIOK
Franciszek KOJDA

ILOŚĆ PROJEKTÓW RACJONALIZATORSKICH
ZGŁOSZONYCH W ZAKŁADZIE NR 2
W PIEKARACH ŚLĄSKICH
W LATACH 1954 - 1984

Lata x/	1950	1960	1970	1980
0	-	21	27	30
1	-	16	70	21
2	-	11	51	33
3	-	19	48	16
4	16	7	41	20 ^{xx}
5	35	9	44	-
6	31	20	32	-
7	14	28	45	-
8	23	45	45	-
9	31	63	51	-

x/ - liczby po lewej stronie tabeli są kolejnymi latami 10 - lecia

W czasie 30 lat działalności Klubu Techniki i Racjonalizacji zgłoszonych zostało 963 wniosków.

xx/ - liczba przyjętych zgłoszeń została przyjęta za 9 miesięcy 1984 roku.

WYKAZ CZOŁOWYCH RACJONALIZATORÓW
 AKTUALNIE PRACUJĄCYCH
 W ZAKŁADZIE NR 2 W PIEKARACH ŚL.
 ZA OKRES
 OD 1.1.1966r. DO 31.12.1983r.

Lp.	Nazwisko i imię	Ilość projektów	Zawód wykonywany	Wyróżnienia zasłużonych racjonalizatorów
1. x	Jurczyszyn Piotr	69	Kier. oddz. MW	srebrna i złota
2.	Wandzik Edward	44	Kier. oddz. Obr. Mech.	" "
3.	Koziołek Stanisław	42	Kier. oddz. Narzędz.	srebrna
4.	Bieniok Jan	34	ślusarz - bryg.	"
5.	Besler Karol	30	mistrz odlewni	"
6. x	Gawron Józef	29	ślusarz - bryg.	"
7.	Hadrosek Andrzej	28	Kier. Wydz. Mech.	"
8. x	Krawczyk Wiesław	21	ślusarz - bryg.	"
9.	Śródka Jerzy	19	Kier. oddz. Odlewni	"
10.	Hocajluk Henryk	17	ślusarz	"
11.	Strzelczyk Józef	17	ślusarz - bryg.	"
12.	Flak Stanisław	14	emeryt	"
13.	inż. Nawrat Józef	14	Kier. oddz. Montażu	
14.	Ochman Rudolf	13	frezer MW	srebrna
15.	Mzyk Alojzy	10	konstruktor	"
16.	Piecuch Jerzy	11	frezer MW	"
17.	Mastalerz Stefan	11	tokarz	"
18.	Wójcik Edward	10	tokarz	-
19.	Rabsztyn Andrzej	10	frezer MW	-
20. x	inż. Szastok Czesław	34	Kier. oddz. energomech.	srebrna

x/ - pracownicy ci zdobyli pierwsze miejsca w konkursie "MISTRZ TECHNIKI"
 ZM "Z A M E T"

Przedstawione projekty wynalazcze i racjonalizatorskie nie obrazują całości osiągnięć ruchu racjonalizatorskiego tego okresu, ponieważ trudno jest w jednym artykule wymienić wszystkie wnioski. Niemniej jednak dla Zakładu każdy pomysł ma swą wartość, gdyż podnosi efektywność gospodarowania Zakładu. Wprowadza postęp techniczny oraz myśl twórczą.

WYNALEZCZOŚĆ PRACOWNICZA NAJTAŃSZĄ
FORMA WPROWADZENIA POSTĘPU TECHNICZNEGO

Ważnym wskaźnikiem ilustrującym inicjatywę i zaangażowanie załogi na rzecz wzrostu produkcji, poprawy jej jakości i obniżenia kosztów wytwarzania jest twórcze zaangażowanie we wdrażania nowych i ulepszonych rozwiązań konstrukcyjnych, technologii wytwarzania i postępowych metod organizacji pracy. Jedną z podstawowych form realizacji tego celu, wymagającą stosunkowo niewielkich nakładów, a umożliwiającą uzyskanie w krótkim czasie wysokiej efektywności, jest wynalazczość pracownicza. Ta forma realizacji i wdrażania postępu technicznego i organizacyjnego nabiera szczególnej rangi, zwłaszcza obecnie w okresie wdrażania w przedsiębiorstwie zasad reformy gospodarczej. Rozwój wynalazczości pracowniczej uzależniony jest od inwencji twórczej załogi klimatu społecznego jaki otacza ruch wynalazczy oraz od sprawnego wdrażania i upowszechnienia projektów wynalazczych przez administrację. W naszym przedsiębiorstwie sprawy związane z rozwojem techniki, problemy postępu technicznego otoczone są szczególną troską.

Działalność ta ma na celu inicjowanie i rozwijanie wśród załogi ruchu wynalazczego przez opracowywanie tematyki racjonalizatorskiej, organizowanie konkursów racjonalizatorskich, wymiany doświadczeń, spotkań i szkoleń.

Wskaźnikami odzwierciedlającymi stan wynalazczości są: ilość zgłoszonych projektów wynalazczych, procent ich zastosowania oraz wielkość uzyskanych z tego tytułu efektów ekonomicznych lub procent poprawy warunków pracy.

W ostatnich pięciu latach stan wynalazczości w ZM "ZAMET" przedstawiają następujące zestawienia:

Lp.	Wyszczególnienie	1979	1980	1981	1982	1983	1984 do 30.9.
1.	Projekty wynalazcze zgłoszone w ZM "ZAMET"	232	185	115	186	200	81
2.	Projekty zastosowane.	154	168	108	97	126	46
3.	Projekty wynalazcze dotyczące BHP, ochrony zdrowia i ochrony środowiska.	42	44	23	21	33	11
4.	Uzyskane efekty ekonomiczne z tytułu stosowania projektów wynalazczych / tys. zł. /	26752	25464	23947	19298	24931	6922

Ilość projektów wynalazczych zgłoszonych w poszczególnych Zakładach w latach 1979 - 1984 przedstawia się następująco :

Lp.	Z a k ł a d	1979	1980	1981	1982	1983	do 30.9. 1984
1.	Zakład Nr 1 Tarn.Góry	135	114	64	113	136	45
2.	Zakład Nr 2 Piekary Śl.	49	30	21	35	16	203
3.	Zakład Nr 3 Piekary Śl.	2	6	3	4	11	3
4.	Zakład Nr 4 Ruda Śl.	26	19	23	16	22	5
5.	Zakład Nr 5 Tarn.Góry	9	10	2	6	2	-

Jak wynika z powyższego zestawienia do wyróżniających się zakładów należą Zakład Nr 1 oraz Zakład Nr 2.

W roku bieżącym na ogólną liczbę zgłoszeń 81 pracownicy Zakładu Nr 2 zgłosili 20 projektów racjonalizatorskich. Efekty ekonomiczne uzyskane z tytułu tych rozwiązań wynoszą 826.807.-zł., a przewidziane do uzyskania, dla których rokiem rozliczeniowym jest rok 1985 wynoszą 294 tys.zł.

Niewątpliwie czynnikiem mobilizującym do szukania nowych pomysłów i rozwiązań jest obok szybkiej ich realizacji terminowa wypłata wynagrodzeń i nagród z tytułu ich wdrożenia. W tym zakresie w ostatnim czasie odnotowaliśmy istotny postęp. W latach 1979 - 1984 wysokości wynagrodzeń i nagród wypłaconych za stosowane rozwiązanie kształtowały się następująco :

LPJ	Wyszczególnienie	1979	1980	1981	1982	1983	do 30.9. 1984
1.	Wyplacone wynagrodzenie twórcóm w /tys.zł./	1098	981	1112	1340	1316	1377
2.	Wyplacone nagrody dla osób współdziałających przy opracowywaniu, realizacji i rozpo- wszechnieniu proj. wynal. /tys.zł./	317	261	285	439	425	548,6

Spóeczным ogniwm ruchu racjonalizatorskiego w przedsiębiorstwie jest Klub Techniki i Racjonalizacji. W celu niesienia twórcom najdalej idącej pomocy przy opracowywaniu opisów technicznych, dokumentacji technicznej, czy też obliczenia efektów ekonomicznych do zgłoszonych projektów. KTiR za zgodą Dyrekcji ZM "ZAMET" powołuje doradców technicznych i ekonomicznych w poszczególnych zakładach. W latach 1980 - 1984 pracowało odpowiednio 6, 10, 5, 6 i 7 doradców technicznych i ekonomicznych udzielając w sumie ponad 750 konsultacji i pomocy w opracowaniu projektów.

Obecnie w przedsiębiorstwie działają następujący doradcy techniczni i ekonomiczni :

Z A K Ł A D Nr 1

doradcy techniczni : inż. Jerzy PAKUŁA

inż. Rudolf BARANIEC

doradcy ekonomiczni : mgr inż. Jerzy ZUG

mgr inż. Joachim MARON

Z A K Ł A D Nr 2 i Nr 3

doradca techniczny : ob. Piotr JURCZYSZYN

doradca ekonomiczny : ob. Czesław ZDEBIK

Z A K Ł A D Nr 4

doradca techniczny : ob. Sławomir SAJDAK

Jedną z podstawowych form działalności Klubu Techniki i Racjonalizacji jest prowadzenie cyklicznych spotkań Zarządu KTiR-u z udziałem Dyrektora d/s technicznych, pracowników służby wynalazczości oraz doradców technicznych i ekonomicznych, w czasie których poddaje się analizie całokształt zagadnień związanych z wynalazczością pracowniczą w danym okresie, jak również oceny

pracy poszczególnych doradców. W celu dalszej popularyzacji ruchu wynalazczego i zaktywizowania większej ilości pracowników naszego przedsiębiorstwa do zgłaszania projektów wynalazczych każdego roku Dyrekcja ZM "ZAMET" wspólnie z Klubem Techniki i Racjonalizacji ogłasza konkursy racjonalizatorskie. Obecnie trwa konkurs na najlepszego racjonalizatora ZM "ZAMET" w 1984 roku, którego podsumowanie nastąpi w pierwszym kwartale 1985 roku. KTiR występuje ponadto do Dyrekcji przedsiębiorstwa o wyróżnienie pracowników szczególnie zasłużonych w ruchu wynalazczym. W latach 1980 - 1984 KTiR wystąpił o przyznanie racjonalizatorom następujących odznaczeń :

- Zasłużony Racjonalizator Produkcji	- 6 wniosków
- Racjonalizator Produkcji	- 21 wniosków
- Zasłużony dla ZM "ZAMET"	- 2 wnioski
- Odznaczenia Państwowe	- 7 wniosków

Inne formy działalności Klubu Techniki i Racjonalizacji to :

- wymiana doświadczeń z KTiR-ami innych zakładów,
- wyjazdy szkoleniowe / np. MTP /,
- udział w naradach KTiR-u,
- popularyzacja ruchu wynalazczego wśród załogi poprzez stałe aktualizowanie gablotek KTiR oraz audycje przez radiowęzły zakładowe.

Nie bez znaczenia w ruchu wynalazczym są obowiązujące w tym zakresie przepisy i akty normatywne. Z dniem 1 lipca 1984r. weszła w życie znowelizowana Ustawa o Wynalazczości oraz nowe, znacznie korzystniejsze dla twórców przepisy wykonawcze ujęte w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 czerwca 1984 roku. Jednolity tekst znowelizowanej Ustawy o Wynalazczości z dnia 19.X.1972 roku oraz rozporządzenie R.M. w sprawie projektów wynalazczych opublikowano w Dzienniku Ustaw z 1984 roku Nr 33 poz. 177, 178.

Główne zmiany w przepisach prawa wynalazczego dotyczące następujących grup zagadnień :

I. Ocena i decyzje dotyczące projektów wynalazczych

1. Podejmowanie decyzji w dziedzinie wynalazczości i racjonalizacji mają wyłącznie charakter gospodarczy.
2. Projektem racjonalizatorskim jest również rozwiązanie o charakterze organizacyjnym z zakresu organizacji pracy, produkcji i usług.
3. O decyzji podjętej na podstawie oceny projektu wynalazczego twórca otrzymuje zawiadomienie. W razie odmowy przyjęcia projektu zawiadomienie winno zawierać uzasadnienie.
4. Przedstawiciele organizacji NOT, Stowarzyszeń Technicznych, KTiR, Związków Zawodowych, organizacji młodzieżowych mogą występować jako pełnomocnicy twórców projektów wynalazczych w sprawie wynalazczości przed organami wymiaru sprawiedliwości oraz w postępowaniu przed

Urzędem Patentowym PRL i Komisją Odwoławczą przy UP PRL.

II. Wynagrodzenie za projekty wynalazcze :

1. Rozporządzenie wprowadza nową tabelę wynagrodzeń za projekty wynalazcze podwyższającą stawki średnio o 30 % przy wynalazkach i 85 % przy projektach racjonalizatorskich.
2. Znosi się górne limity wynagrodzeń dla twórców.
3. Wynagrodzenie roczne za pracowniczy projekt wynalazczy, nie może wynieść mniej niż :
 - 5.000.-zł. za wynalazek,
 - 3.000.-zł. za wzór użytkowy,
 - 2.000.-zł. za projekt racjonalizatorski.
4. Wydłużony zostaje na mocy ustawy okres wypłat za projekty racjonalizatorskie z roku do dwóch lat, za wzór użytkowy z roku do trzech lat, za wynalazek z pięciu do następnych pięciu lat, jeżeli projekt nie został zastosowany, bez dotychczas stosowanej obniżki wynagrodzenia.
5. Za projekty wynalazcze służące realizacji zadań wynikających z zamówień rządowych lub zmniejszenie zużycia energii, paliw, surowców i materiałów ustalone wynagrodzenie ulega podwyższeniu o 50 %.

Za projekty wynalazcze przyczyniające się do ograniczenia lub eliminowania importu albo uruchomienia lub rozszerzenia produkcji eksportowej ustalone wynagrodzenie ulega podwyższeniu o 70 %.

Wynagrodzenie ustalone / na podst. § 37 / j.g.u. można podwyższyć do 300 % :

- w przedsiębiorstwach państwowych po zasięgnięciu opinii rady pracowniczej,
 - w odniesieniu do projektów dotyczących eksportu lub importu - również opinii właściwego przedsiębiorstwa handlu zagranicznego.
6. Twórcy projektów organizacyjnych otrzymują połowę wynagrodzenia przewidzianego przez ustawę dla twórców pozostałych projektów racjonalizatorskich.
 7. Podwyższa się wynagrodzenie zaliczkowe z min. 8.000.-zł. do minimum 20.000.-zł.

III. Nagrody :

1. Twórcom projektów racjonalizatorskich, którym nie przysługuje prawo do wynagrodzenia przyznaje się nagrodę w wysokości 30 % wynagrodzenia jakie przysługuje za projekt z tytułu jego stosowania.
2. Osobom, które współdziałały w pracach związanych ze sprawdzaniem, przygotowaniem do realizacji i wdrożeniem pracowniczego projektu wynalazczego lub przyczyniły się do przyspieszenia jego stosowania przyznaje się nagrody w wysokości 60 % wynagrodzenia za ten projekt.
3. 10 % łącznej wysokości nagród przyznawanych j.w. jednostka gospodar-

ki uspołecznionej może przeznaczyć na nagrody dla osób, które w szczególności przyczyniły się do rozwoju wynalazczości w tej jednostce.

Te, nowe bardzo korzystne dla twórców przepisy prawa wynalazczego przy jednoczesnym stworzeniu lepszych i efektywniejszych form wdrażania projektów wynalazczych winny zapewnić uzyskiwanie przez nasze przedsiębiorstwa wyższych niż dotychczas wyników w tym zakresie. ^

Załącznik Nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29.VI.1984 roku / poz. 178 /.

Tabela wysokości wynagrodzeń za pracownicze projekty wynalazcze :

Efekty ekonomiczne w złotych	W y n a g r o d z e n i a	
	za wynalazek i wzór użytkowy	za projekt racjonalizatorski
do 50.000	30 % efektów ^{x/}	25 % efektów ^{x/}
50.000 - 100.000	5.000 zł. + 20 % efektów	5.000 zł. + 15 % efektów
100.000 - 500.000	10.000 zł. + 15 % efektów	10.000 zł. + 10 % efektów
500.000 - 1.000.000	35.000 zł. + 10 % efektów	35.000 zł. + 5 % efektów
1.000.000 - 10.000.000	85.000 zł. + 5 % efektów	60.000 zł. + 2,5 % efektów
ponad 10.000.000	285.000 zł. + 3 % efektów	160.000 zł. + 1,5 % efektów

x/ - Z zachowaniem przepisu § 38 ust. 1 rozporządzenia

- § 38. 1. "Wynagrodzenie roczne za pracowniczy projekt wynalazczy nie może wynieść mniej niż :
- 1/. 5.000.-zł. za wynalazek,
 - 2/. 3.000.-zł. za wzór użytkowy,
 - 3/. 2.000.-zł. za projekt racjonalizatorski.
2. Wynagrodzenie twórcy ulega podwyższeniu o 20 % w razie wykonania projektu w ramach umowy o dokonanie projektu wynalazczego".

DZIAŁALNOŚĆ KOŁA ZAKŁADOWEGO
STOWARZYSZENIA INŻYNIERÓW TECHNIKÓW PRZEMYSŁU HUTNICZEGO
PRZY ZAKŁADACH MECHANICZNYCH "ZAMET"

Koło Zakładowe SITPH działające przy ZM "ZAMET" w Parnowskich Górach zrzesza w swoich szeregach 345 członków kadry inżynieryjno - technicznej i ekonomicznej przedsiębiorstwa. Ta wysoka liczba członków stanowi 45 % kadry przedsiębiorstwa.

Obecny Zarząd Koła został wybrany w czasie zebrania sprawozdawczo - wyborczego w dniu 8.06.1984 roku i przedstawia się następująco :

1. Kol. F.SZMIDT	- przewodniczący
2. Kol. J.STEINERT	- z-ca przewodniczącego
3. Kol. J.MARON	- sekretarz
4. Kol. J.WÓJCÍK	- skarbnik
5. Kol. St.BUREK	- członek
6. Kol. P.HANYSEK	- "
7. Kol. R.ANDERS	- "
8. Kol. St.PA LUSZKIEWICZ	- "
9. Kol. K.KUBICKI	- "
10. Kol. E.Wyrwich	- "
11. Kol. A.KOCOT	- zastępca
12. Kol. J.DREWNIAK	- "
13. Kol. P.JURCZYSZYN	- "

Komisja rewizyjna koła :

1. St. KLUSEK	- przewodniczący
2. Fr.KOŁODZIEJCZYK	- z-ca przewodniczącego
3. M.FRASEK	- członek

Jako sekcyjnych wybrano następujące koleżanki i kolegów

			Ilość czł. sekcji
1. sekcja technologiczna Z-d Nr 1	- kol. A.ZAWIELOK	-	28 członków
2. " mechaniczna "	- kol. R.ANDERS	-	59 "
3. " metalurgiczna "	- kol. R.URBANIK	-	31 "
4. " przygotowania prod.Z-d Nr 1	- kol. J.CUBER	-	34 "
5. " O S N "	- kol. C.KOLMASIAK	-	38 "
6. " budowlana "	- kol. St.GARGUL	-	28 "
7. " ekonomiczna "	- kol. I.DOMAGAŁA	-	43 "

8. sekcja konstrukcyjna	Z-d Nr 1	- kol. J. TLATLIK	- 11 członków
9. "	mechaniczno - techn. Z-d Nr 2	- kol. P. JURCZYSZYN	- 38 "
10. "	elektryczna Z-d Nr 3	- kol. J. DREWNIAK	- 13 "
11. "	mechaniczno - techn. Z-d Nr 4	- kol. K. KUBICKI	- 24 "
12. "	seniorów	- kol. A. GRABSKI	- 27 członków

Działalność Koła przedstawia się następująco :

	1981	1982	1983	1984 -plan	1985 -plan
1. posiedzenie zarządu	5	7	4	5	6
2. posiedzenie sekcji	22	18	27	27	22
3. narady kwartalne	-	1	-	1	1
4. konf. krajowe	-	-	2	1	1
5. odczyty	9	8	10	10	8
6. wycieczki techniczne	6	8	12	11	10
7. filmy techniczne	3	7	4	6	6
8. imp. kult. - oświat.	1	3	3	3	5
9. kursy szkoleniowe	4	3	3	2	2

Działalność Koła Zakładowego skierowana jest przede wszystkim na :

a/ czynny udział członków w ruchu racjonalizatorskim i w jego propagowaniu.

Kadra inżyniersko - techniczna zgłosiła następującą ilość projektów :

1981	1982	1983	do III kw. 1984
91	136	133	65

b/ inicjowanie jak również realizowanie zagadnień postępu technicznego np. sekcja metalurgiczna prowadzi prace przygotowawcze do modernizacji Odlewni poprzez wprowadzanie technologii SMS - Floster's.

Sekcja technologiczna Z-d Nr 1 opracowała technologie stosowania skroplonych gazów / azotu / do połączeń skurczowych.

c/ organizowanie narad branżowych - narady tematyczne są związane z produkowanymi urządzeniami np. kombajny górnicze, wozy wiercące - kotwiące, lokomotywy spalinowe. W spotkaniach tych biorą udział producenci i użytkownicy urządzeń, co przyczynia się do poprawy jakości urządzeń.

d/ na podstawie opracowanego statutu technicy zdobywają specjalizację w zawodzie. Tytuł "SPECJALISTA W ZAWODZIE" zdobyło dotychczas 35 kolegów.

e/ organizowanie konkursów racjonalizatorskich wspólnie z Dyrekcją Przedsiębiorstwa i KTiR jak również konkursów i turniejów na :

- mistrza racjonalizacji,
- turnieju młodych mistrzów techniki,
- miesiąca racjonalizacji,
- obniżenie energochłonności produkcji,
- poprawa warunków pracy B H P.

f/ działanie na rzecz integracji środowiska - prowadzone są poprzez organizowanie zabaw sylwestrowych i karnawałowych. Poszczególne sekcje organizują swoje dni techniki np. Dzień Odlewnika, Programisty. W br. zorganizowano I Dni Sportu SITPH, w których udział wzięły 42 osoby w czterech dyscyplinach :

- bieg przełajowy,
- siatkówka,
- kręgle,
- tenis stołowy.

Koło otrzymało od Dyrekcji Przedsiębiorstwa do dyspozycji Klub Technika w Pniowcu, który jest zarządzany przez "RADĘ KLUBU". W klubie odbywają się zebrania sekcji, zarządu koła, odczyty i prelekcje filmowe oraz spotkania towarzyskie.

g/ podnoszenie kwalifikacji kadry inż.-technicznej - poprzez organizowanie kursów doksztalających i językowych.

Koło działa w ramach Oddziału Maszyn Hutniczych, którego Prezesem jest kol. Bolesław KOŁODZIEJ.

O.M.H. grupuje 13 kół zakładowych i liczy 1511 członków. W pracach Zarządu O.M.H. i ZG SITPH biorą udział nasi koledzy :

- kol. R.CIURAJ	- delegat do Rady Głównej NOT
- kol. A.GIERLATA	- członek ZG SITPH i v-ce prezes O.M.H., członek Prez.G.R.T.
- kol. F.SZMIDT	- Główna Komisja Rewizyjna SITPH
- kol. B.LISZKA	- kom. d/s metaloznawstwa
- kol. A.KOCOT	- kom. d/s racjonalizacji
- kol. A.GRABSKI	- kom. d/s seniorów
- kol. J.MARON	- kom. d/s nagród i odznaczeń
- kol. P.JURCZYSZYN	- kom. d/s realizacji Uchwał XXIV Zjazdu SITPH.

DZIAŁANIE SEKCJI
MECHANICZNO - TECHNOLOGICZNEJ
SITPH ZAKŁADU NR 2

Przedstawiając dotychczasowy dorobek sekcji mechaniczno - technologicznej nie sposób w jednym krótkim opisie wyczerpać wszystkich zagadnień problemów związanych z działalnością, ani też dokonać oceny dotychczasowej jej pracy. Dlatego też koncentrujemy się na działalności, którą chcielibyśmy widzieć w przyszłości. 2 grudnia 1954 roku kadra inżynieryjno - techniczna zrzeszona była w Kole Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Górniczego licząc 15 członków. W ramach działalności ówczesnego koła powołano Klub Techniki i Racjonalizacji. Działalność koła w latach 1954 - 60 była niezwykle aktywna. Charakteryzowała się propagowaniem kultury technicznej poprzez bardzo częste organizowanie wyjazdów do zakładów mających w interesującym nas temacie, większe doświadczenie oraz zwiedzanie Międzynarodowych Targów Poznańskich.

Ponadto organizowano wystawy projektów racjonalizatorskich, na których wręczano okolicznościowe dyplomy i nagrody. Spotkania takie miały charakter gawędy technicznej, na które zapraszano przedstawicieli dyrekcji i organizacji społeczno - politycznych.

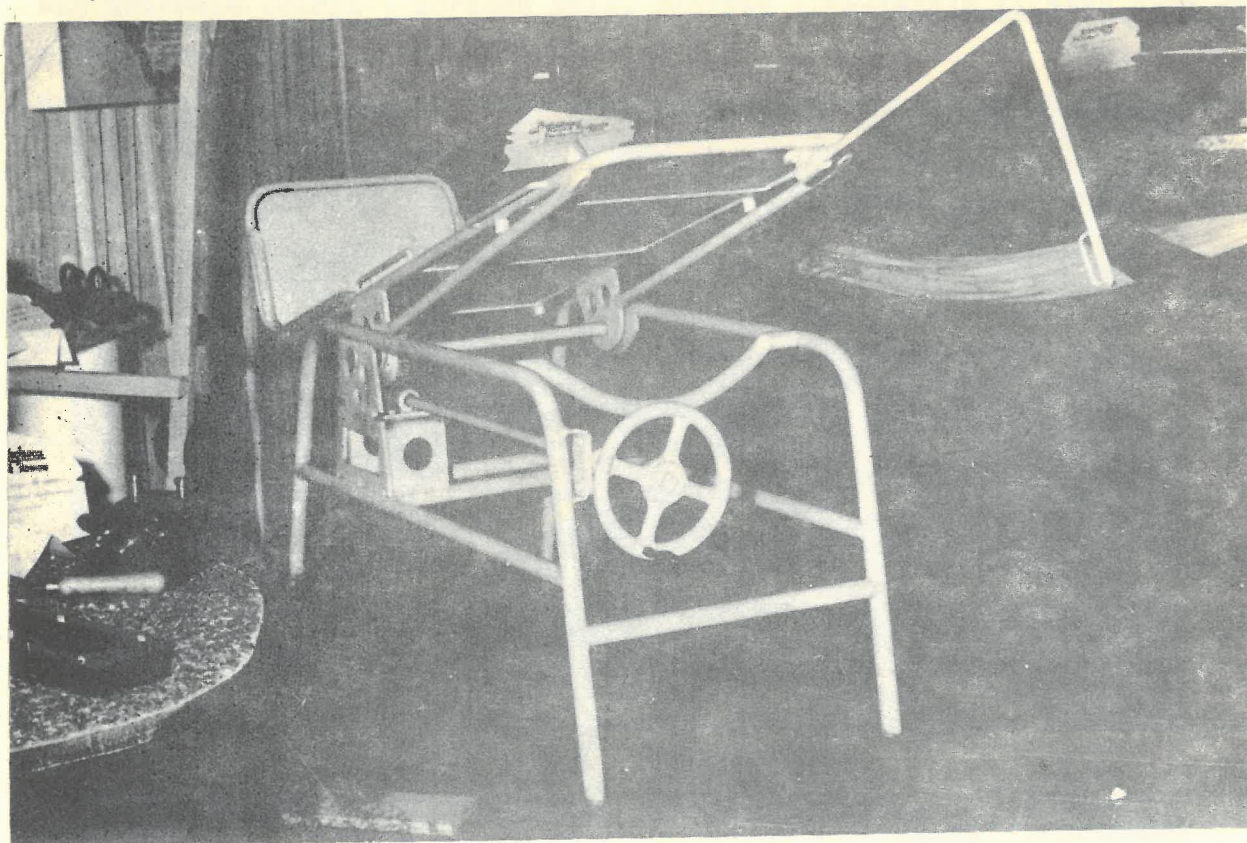
Wręczanie dyplomów Czołowym Racjonalizatorom.

Do ciekawych imprez towarzyskich w tym okresie należały zabawy karnawałowe organizowane w Domu Kawalera w Świerklańcu i w placówkach Oświatowych. Zabawy te łączono z różnego rodzaju konkursami. Tego rodzaju spotkania towarzyskie miały na celu integrację środowiska inżynieryjno - technicznego w dynamicznie rozwijającym się przedsiębiorstwie.

Zarządzeniem Ministra Przemysłu Ciężkiego Nr 31 z dnia 6.3.1961r. i Zarządzeniem Dyrektora Zjednoczenia Górniczo - Hutniczego Metali Nieżelaznych z dnia 17.4.1961r. następuje połączenie Zakładu REM 2 z Zakładem Budowy i Montażu Urządzeń Hutniczych w Strzybnicy. W wyniku połączenia utworzone zostaje Wielozakładowe Przedsiębiorstwo pod nazwą Zakłady Mechaniczne Przemysłu Metali Nieżelaznych " Z A M E T " w Strzybnicy.

W tym okresie czasu z inicjatywy ówczesnego przewodniczącego i członków koła wykonanych zostało szereg urządzeń pomocniczych do rehabilitacji chorych dla Instytutu Chirurgii Urazowej w Piekarach Śląskich.

Wykonano między innymi : stół do pionizacji, transporter oraz poręcze lecznicze.

Stół do rehabilitacji chorych z urazami kręgosłupa.

Wszystkie te urządzenia zaprojektowano w czynie społecznym.

1965 roku Koło nasze przechodzi pod Zarząd Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Hutniczego przy Zakładzie macierzystym w Strzybnicy. Od tego momentu obydwie koła w Strzybnicy i w Piekarach Śl. zostają połączone i prowadzą wspólną działalność. Przy Zakładzie Nr 2 w Piekarach Śl. działa głównie sekcja Mechaniczno - Technologiczna.

W związku z dynamicznym rozwojem naszych zakładów i stopniowym rozszerzeniem budowy maszyn i urządzeń, sekcja SITPH szeroko propaguje ruch wynalazczy i racjonalizatorski. Typowym przykładem zastosowania nowej myśli technicznej - jest udział naszych członków w budowie prototypowych urządzeń jak : podkłajarka do folii, urządzenie do kalibrowania drutu oraz wprowadzenie powierzchniowego hartowania.

Popularyzacja ruchu racjonalizatorskiego dała w efekcie to, że w latach od 1970 - 1979 zgłoszono 452 wniosków. W omawianym okresie lat 70-tych sekcja kontynuowała w zakładzie działalność polegającą na organizowaniu odczytów, spotkań, wycieczek do zakładów o podobnym profilu produkcji, roczne wyjazdy na Międzynarodowe Targi Poznańskie. Inżynierowie i technicy ZM "ZAMET" Zakładu Nr 2 swoją codzienną pracą i twórczym zaangażowaniem dają dowód patriotycznej postawy w bieżącej realizacji Uchwał XXIII Kongresu Techników Polskich i Uchwały XXIV Zjazdu Delegatów SITPH, wdrażając reformę gospodarczą. Członkowie jak i Zarząd przyszłą działalność opierają na szczegółowo opracowanym programie działania i lepszej organizacji. Uważamy, że należałoby sekcję podzielić na podzespoły o następującym profilu :

- podzespół warsztatowy,
- " technologiczny,
- " kronikarzy spisujących najważniejsze zdarzenia w Zakładzie i w Stowarzyszeniu,
- podzespół przygotowania produkcji.

W zakresie programu pracy sekcji proponuje się przyjąć następujący program działania :

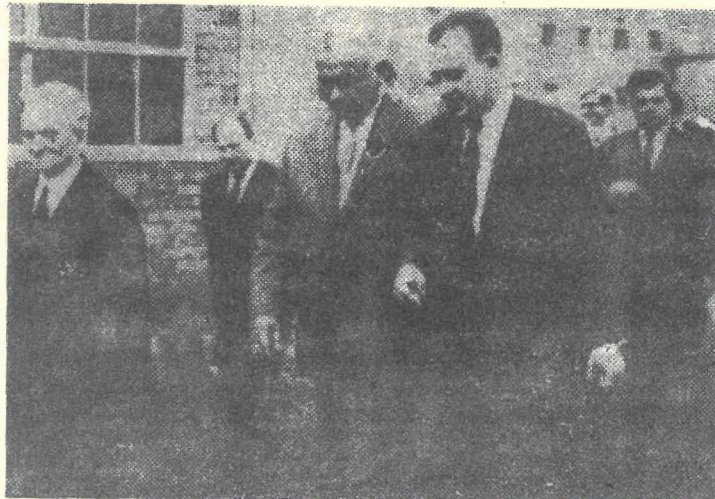
- podnoszenie rangi Stowarzyszenia poprzez twórcze partnerstwo i współdziałanie z Kierownictwem Zakładu, udział w organach kolegialnych oraz obecność wszędzie tam, gdzie rozstrzygają się problemy rozwoju i postępu technicznego a także poprzez opiekę nad całością kadry technicznej zwłaszcza nad młodą kadrami, jej adaptacją do życia zawodowego i stowarzyszeniowego.
- podnoszenie rangi inżynierów i techników poprzez pełne zaangażowanie w pracę nad stałym doskonaleniem i unowocześnieniem produkcji oraz poprawę jakości wyrobów.
- uaktywnianie działalności Stowarzyszenia w zakresie podnoszenia kwalifikacji

- i szkolenia zawodowego, szczególnie poprzez zdobywanie stopni specjalizacji zawodowej inżynierów i techników.
- uaktywnienie współpracy z średnimi szkołami technicznymi i liceami ogólnokształcącymi w zakresie przyswajania młodzieży współczesnej techniki.
 - uaktywnienie działalności w zakresie przekazywania informacji o najnowszych osiągnięciach technicznych i ekonomicznych poprzez odpowiednią organizację odczytów, jak również zapewnienie odpowiedniego poziomu i rozszerzenia zakresu czytelnictwa i piśmiennictwa technicznego krajowego i zagranicznego.
 - dążąc do integracji środowiska inżynierów, techników i robotników, należy odrzucić wszelkie podziały i wspólnie rozwiązywać trudne problemy produkcyjne, techniczne, ekonomiczne i społeczne.
 - w bieżącej pracy naszych ogniw będziemy wdrażać zasadę do wyteżonej działalności nad zdynamizowaniem twórczej pracy wynalazców i racjonalizatorów, którym należy się szczególne uznanie i opieka ze strony Kierownictwa Zakładu.
 - wzmocnić działania nad rozwojem ruchu wynalazczego wśród kadry inżyniersko-technicznej, tym bardziej, że zaistniała również możliwość rozwiązania wielu problemów organizacyjno-technicznych drogą racjonalizacji.
 - przeprowadzać okresowe przeglądy stanu wynalazczości w naszym zakładzie.
 - zaktywizować młodą kadrami techniczno-ekonomiczną w rozwijaniu i wdrażaniu postępu techniczno-organizacyjnego w naszym Zakładzie. Szczególnie, zaś w dalszym rozwoju produkcji eksportowej, eliminacji importu, poprawie gospodarności, oszczędności materiałów, paliw i energii.
 - wzmocnić działalność członków SITPH nad poprawą warunków BHP oraz ochrony środowiska.

Ponadto w przyszłej działalności powinno się w większym stopniu wykorzystać zakładowy Klub NOT-u i tam skoncentrować naszą działalność na działalności odczytowej i towarzyskiej. Mamy nadzieję, że w tej działalności pomogą nam wszyscy koledzy.

EKSPERYMENT PEDAGOGICZNY Z WYCHOWANIEM TECHNICZNYM
PROWADZONY PRZY UDZIALE ZAKŁADU NR 2
W PIEKARACH ŚLĄSKICH
ZAKŁADÓW MECHANICZNYCH "ZAMET"

Zarządzeniem Ministra Oświaty w roku szkolnym 1960/61 wprowadzono powtórnie zajęcia techniczne do liceów ogólnokształcących, niemniej bez zabezpieczenia w pomoce i narzędzia oraz kwalifikowanych pedagogów. Dlatego wyniknęła konieczność nawiązania kontaktów z zakładami pracy. Dyrekcja Liceum Ogólnokształcącego mając powiązania z zakładami pracy, nawiązała kontakt z Zakładem Nr 2 w Piekarach Śląskich celem podjęcia eksperymentu pedagogicznego mającego możliwość realizacji Zarządzenia Ministra Oświaty. Eksperyment polegał na prowadzeniu zajęć z wychowania technicznego na terenie Zakładu Nr 2. Tak pomyślane zajęcia z wychowania technicznego wprowadzono od 1 września 1959 roku dla klasy IX Liceum Ogólnokształcącego.

Minister J.I. AFANASJENKO w trakcie wizyty w piekarskim oddziale ZAMET-u gdzie zapoznał się z metodami politechnizacji młodzieży ogólnokształcącej szkoły średniej w zakresie obróbki metali. Oprowadza go Dyrektor Zakładu inż. Bolesław KOŁODZIEJ / po prawej /, wspólnie z Dyrektorem Liceum Ogólnokształcącego w Piekarach Stanisławem STANUCHEM.

W eksperymencie tym chodzili przede wszystkim o zbliżenie szkoły do życia oraz połączenie wiedzy teoretycznej z praktyką dnia codziennego zakładu przemysłowego.

Cel ten jest bardzo istotny wobec zjawiska, że absolwent liceum ogólnokształcącego nie posiada żadnych wiadomości praktycznych. Młodzież liceów ogólnokształcących wnosi ze szkoły wiedzę teoretyczną z zakresu nauk ścisłych, natomiast odznacza się brakiem umiejętności stosowania jej praktycznie.

W warunkach Zakładu Nr 2 istnieje możliwość wprowadzenia młodzieży w zagadnienie łączenia wiedzy teoretycznej z praktyką. W oparciu o środki techniczne młodzież zapoznaje się ze współczesną techniką, mając pełną możliwość porównania nabytej wiedzy szkolnej w czasie ćwiczeń praktycznych. Starannie wyposażony zakładowy oddział narzędziowni spełnia rolę pracowni mechanicznej. W czasie ćwiczeń młodzież korzysta pod kierunkiem nauczyciela z obrabiarek, zapoznaje się z nowoczesną techniką i z praktycznym zastosowaniem wiedzy zdobytej w szkole. Każda czynność, każda praca w warunkach zakładowych, wymaga znajomości zagadnień tworzących wiedzę techniczną. W nabywaniu sprawności specjalistycznych z zakresu wychowania technicznego nie chodzi wcale o biegłe posługiwanie się maszynami i narzędziami przez uczniów, mimo że i ta umiejętność odgrywa ważną rolę w życiu, ale przede wszystkim o to, aby młodzież poznała obrabiarki i narzędzia. W warunkach warsztatowych uczeń ma duże możliwości sprawdzenia przerobionego materiału z fizyki, chemii oraz rysunku technicznego. W trakcie zajęć z wychowania technicznego młodzież posługuje się maszynami, sprzętem i narzędziami, przysposabia się do działania praktycznego w życiu codziennym.

Uczniowie Liceum Ogólnokształcącego
w Piekarach Śląskich w czasie zajęć praktycznych w pracowni.

Ćwiczenia prowadzone w pracowni zakładowej odgrywają drugorzędną rolę. Tutaj celem nie jest przecież biegłość w posługiwaniu się narzędziami, ale zrozumienie konstrukcji, budowy i historycznego rozwoju narzędzi pracy. Tak więc młodzież przebywając w zakładzie produkcyjnym zapoznaje się z zagadnieniami procesów produkcyjnych oraz ma umożliwiony bezpośredni styk z nowoczesną techniką oraz ludźmi, którzy tę technikę realizują.

Skład Kolegium Redakcyjnego

inż. Stefan PALUSZKIEWICZ
inż. Edward WYRWICH
mgr inż. Alojzy KOCOT
Piotr JURCZYSZYN
Marian GEREMEK
mgr inż. Janusz GAŻDZICKI
mgr inż. Joachim MAROŃ

Opracowali : Piotr JURCZYSZYN, Marian GEREMEK

